

Зведені дані по матеріально-технічним запасам

Рік	Показник				
	Чорні метали, кг	Кольорові метали, кг	ПКВ, ум. од.	Неметали, кг	Кооперація, ум. од.
Запаси кінець попереднього року					
2011	1973825,46	480645,66	116,32	1105129,43	22434,12
2012	2806108,36	683314,62	165,36	1571118,11	31893,69
2013	732950,58	178480,58	43,19	410373,30	8330,58
Потреба у сировині					
2011	89224031,69	2173088,32	525,89	4996495,51	101428,83
2012	6842306,37	1565558,65	453,68	4538435,29	74472,44
2013	8487012,84	1940120,00	539,61	5548314,9	90141,29
Кількість завезеної сировини					
2011	9756314,58	2375757,29	574,94	5462484,18	110888,41
2012	4769148,59	1060724,61	331,51	3377690,48	50909,32
2013	7754062,25	1761639,41	496,42	5137941,60	81810,71
Кількість використаних складів в середньому					
2011	4,75 (6)	4,25 (5)	1	4,5 (6)	1
2012	4 (6)	3,25 (5)	1	4,25 (6)	1
2013	4,5 (6)	3,75 (5)	1	5,25 (6)	1

Впровадження оптимізаційної моделі управління матеріально-технічними запасами призводить до різкого зниження матеріально-технічних запасів та кількості використовуваних складів.

Таблиця 11

Значення прибутку ВАТ “Запоріжтрансформатор”, тис. грн

Рік	Показник		
	Прибуток за рік (було)	Прибуток за рік (могло би бути)	Зміни за рік при використанні запропонованої моделі
2011	804996,00	810814,13	5818,13
2012	809875,41	815786,65	5911,24
2013	931356,70	931819,13	462,41

Висновок. Отже, в результаті практичного використання підприємством ВАТ “Запоріжтрансформатор” розробленої нами оптимізаційної моделі управління матеріально-технічними запасами одержано у 2012 р. прибуток більший ніж планувався (без впровадження моделі) на 5911,24 тис. грн. У 2011 р. підприємство одержало прибуток у розмірі 804996 тис. грн. Як би підприємство впровадило запропоновану нами модель управління матеріально-технічними запасами з метою мінімізації витрат, то воно отримало б прибуток у розмірі 810814,13 тис. грн. Тобто резерв зростання прибутку складає 5818,13 тис. грн. Оскільки 2012 р. був для підприємства складний в плані забезпечення власними фінансовими ресурсами, а одержання кредитів – проблемним і врахувавши високий рівень запасів у 2011 р. воно у 2013 р. планує отримати у розмірі 931356,7 тис. грн, а невикористаний резерв складе 462,41 тис. грн.

Література

1. Силовые трансформаторы и реакторы [Электронный ресурс] // Официальный сайт ОАО “Запорожтрансформатор”. – Режим доступа: <http://www.ztrg.ua>.
2. Череп О. Г. Реінжиніринг як інновація в бізнесі / О. Г. Череп // Продуктивні сили і регіональні економіки : зб. наук. праць / О. Г. Череп. – К. : РВПС України НАН України, 2007. – Ч. 2. – С. 287–297.
3. Череп О. Г. Управління матеріально-технічними запасами на основі логістичного підходу до поповнення або витрачання запасів на машинобудівних підприємствах / О. Г. Череп // Економічний простір : зб. наук. пр. – Д. : ПДАБА, 2010. – № 36. – С. 261–268.

УДК 351:316

С. М. ЧЕРНЕНКО

Інститут економіки та прогнозування НАН України, м. Київ

РОЛЬ І ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОЛОДІЖНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В РЕГІОНАЛЬНИХ ІННОВАЦІЙНИХ СИСТЕМАХ

Висвітлено значимість молодіжного підприємництва для забезпечення ефективної зайнятості молоді, окреслені основні проблеми його розвитку в регіональних інноваційних системах, визначені фактори, які утруднюють розвиток молодіжного підприємництва в регіональних інноваційних системах. Запропоновано основні

пріоритети в напрямку розвитку молодіжного підприємництва в регіональних інноваційних системах у середньостроковій перспективі.

The article highlights the importance of youth entrepreneurship to ensure effective youth employment, outlined the main problems of development in regional innovation systems, identified factors that impede the development of youth entrepreneurship in regional innovation systems. The basic priorities in the development of youth entrepreneurship in regional innovation systems in the medium term.

Постановка проблеми. Ефективне функціонування підприємницької діяльності не можливе без формування досконалих ринкових відносин, що в свою чергу вимагає створення умов, які сприяють організації підприємництва серед молоді, котра бажає займатися даним видом діяльності. Практика останніх десятиліть доказово показує, що в світі, який дуже швидко змінюється, стратегічні переваги будуть у тих суспільствах, які зможуть ефективно накопичувати і продуктивно використовувати людський капітал, а також інноваційний потенціал розвитку, основним носієм якого є молодь. Імператив переведення української економіки на інноваційний шлях розвитку різко актуалізує завдання реалізації і нарощування потенціалу вітчизняного малого підприємництва, складовою якого є молодіжні інноваційні центри. Молодь повинна бути активною, зацікавленою учасницею вирішення задач, які постають перед суспільством, але одночасно стикається на цьому шляху з певного роду проблемами і труднощами. Суспільство повинне створювати необхідні умови для самореалізації молоді і її активного включення в суспільні процеси. Це дозволить забезпечити соціальне, культурне і економічне відтворення та прискорить суспільний розвиток.

Аналіз останніх досліджень. Вагомий внесок у дослідження проблем молодіжного підприємництва зробили такі вітчизняні вчені як Ю.О. Белкін, В.А. Головенько, О.А. Грішнова, І.Л. Демченко, Н.М. Комарова, М.П. Куцоконь, Я.В. Немирівський, В.В. Орлов, О.В. Пустовоїт, О.О. Яременко та ін. Серед закордонних вчених, які здійснили найбільший внесок в розвиток теорії молодіжного підприємництва, слід відзначити І.М. Львівського, Ю.А. Зубок, В.О. Лукова, О.А. Матвійцева, Д.Р. Полієва, Б.О. Ручкіна, В.І. Чупрова, Ю.В. Шамкова та ін. Проте, незважаючи на велику кількість публікацій, присвячених формуванню інноваційного потенціалу молоді, мотиваційним аспектам залучення молоді до сфери підприємницької діяльності, розвитку молодіжного підприємництва, питання молодіжного підприємництва та інноваційні проблеми його розвитку на регіональному рівні, залишаються недостатньо обґрунтованими та висвітленими.

Метою статті є визначення економічного змісту, висвітлення значимості молодіжного підприємництва як способу вирішення проблеми зайнятості молоді та визначення основних пріоритетів в напрямку розвитку молодіжного інноваційного підприємництва.

Виклад основного матеріалу. Інновації, або результати творчої діяльності, з економічної точки зору передбачають можливість вирішувати проблеми, отримуючи прибуток, одночасно забезпечуючи високу якість продукту чи послуги на ринку. В умовах ринкової економіки такі інновації застосовуються у підприємницькій діяльності та проявляються в умінні відкрити свою справу, гнучко заповнюючи нішу на ринку, організувати нові наукові, технічні, комерційні або інші інноваційні проекти, а також в раціональному використанні економічних ресурсів. При цьому слід зауважити, що під поняттям “інновація” ми розуміємо не лише “абсолютно новий”, а й “відмінний від усіх” або “незвичний досвід”. Молодіжне підприємництво є особливою діяльністю, адже вирізняється високим рівнем використання інноваційного потенціалу та браком практичного досвіду, який є у молодих підприємців на час заснування власної справи [1].

Системний підхід у розгляді молодіжного підприємництва припускає оптимізацію нормативно-правової бази, управління молодіжним підприємництвом з боку держави й регіональних структур в рамках молодіжної політики, розвитку системи фінансово-кредитних інструментів, створення ефективної інфраструктури. Таке поняття молодіжного підприємництва відрізняється новою якістю, яка опирається на активний і новаторський характер діяльності молоді, за допомогою якої надається можливість створювати принципово нові цінності, застосовувати нові технології, впроваджувати нові форми організації виробництва, збуту й самої підприємницької діяльності з метою її більш високої економічної та соціальної ефективності. Необхідно підкреслити переваги й вигоди молодіжного підприємництва як фактору забезпечення зайнятості молоді в регіоні. Сьогодні молодіжне підприємництво повинно стати тією суспільною силою, економічні інтереси якої повністю збігаються з інтересами регіону й держави [2].

Нерозвиненість інфраструктури, розрізненість підприємницької діяльності, слабка інформованість про спеціалізовані загальнодоступні організації по наданню навчальних, консультаційних і інформаційних послуг перешкоджає становленню цивілізованого підприємництва, залишаючи підприємця один на один з безліччю складних економічних, фінансових, технологічних, організаційних питань. Погано налагоджена взаємодія регіонів, як у плані обміну інформацією та досвідом у розвитку підприємництва, так і в плані організації практичної, господарської взаємодії підприємців різних регіонів між собою. Не вирішуються питання розвитку молодіжного підприємництва в регіональних інноваційних системах. У цілому вони не є предметом дослідження на різних рівнях управління. У зв'язку з цим, необхідна розробка та реалізація територіальної Програми забезпечення зайнятості молоді на основі розвитку молодіжного підприємництва в регіональних інноваційних системах.

При формуванні політики у сфері молодіжного підприємництва важливу увагу слід приділяти інноваційному розвитку, зокрема доволі актуальним є підтримка молодих підприємців в регіонах, які працюють у

сфері інформаційно-комунікативних послуг. Отже, молодіжне підприємництво є доволі важливим елементом формування середнього класу, а тому його підтримка має стати основним завданням державної політики, особливо на регіональному рівні. Адже, інтегруючись в суспільство, молодь стоїть перед вибором – повністю прийняти соціальну парадигму або ж кинути їй виклик того або іншого ступеня інтенсивності. Насправді існує три тренди: повністю прийняти наявну систему цінностей і стосунків; частково і вибірково здійснити функцію наступності; в значній мірі дезінтегрувати парадигму, яка склалася, кинути виклик “зразкам” поведінки і вибору майбутнього, намагаючись знайти “нові” цінності і способи самоактуалізації.

В сучасних умовах молодь прагне до самоідентифікації, використовуючи нові, нестандартні способи поведінки і керуючись іншими нормами і цінностями. Тому, як відзначає видний американський аналітик У. Бенніс [3], сучасна адаптивність є особливим родом креативності, що породжує нові форми взаємодій. Для реалізації молодіжного підприємництва, молодь повинна мати здатність не лише засвоювати нове, але і створювати це нове, змінювати умови свого існування.

Глибина молодіжного підприємництва в регіональних інноваційних системах означає не стільки його дійсний стан, скільки можливий. Здібності до творчості і ризику, спрямованість до нового і незвичайного, бажання нестандартно мислити і діяти вважаються латентно властивими сучасній молоді. Чи є це черговою міфологемою або ж реальним чинником, можна з'ясувати тільки актуалізувавши цей можливий ресурс. Але для переходу потенційного стану в дійсне необхідна наявність певного соціального контексту, завдяки якому молодь може виступити як соціальний агент – носій імпульсу трансформації, а також як генератор і реципієнт “справжніх”, а не помилкових інноваційних процесів. Для цього необхідно, щоб новизна і креативність даним соціальним контекстом були визнані і інституціоналізовані в якості базових цінностей.

У сучасному українському суспільстві такий інституційний механізм до кінця не склався. Підтримка в рамках державної модернізаційної програми інноваційної активності молоді, що розуміється як підвищення кількості молодих учених, дослідників і винахідників; збільшення числа зареєстрованих ними патентів і впроваджених інноваційних розробок; поява більшої кількості нових інноваційних бізнес-проектів, конкурентних інноваційних товарів вітчизняного виробництва – все це відкриває молоді нові можливості і, безумовно, стає необхідним засобом залучення молоді в модернізаційний проект. Але цей проект реалізовуватиметься на основі колишніх ціннісних установок, які при всій своїй зовнішній достатності не можна назвати ефективними.

Прагматична націленість на те, щоб дати можливість молодим людям реалізувати свій науковий і творчий потенціал, стати успішними і багатими через комерціалізацію інноваційних ідей і проектів, не робить головного – не вирішує проблему в комплексі, бо зводить інноваційну діяльність до дуже вузького її розуміння як участі молоді в комерційних проектах. При такому підході в оцінці і самооцінці інноваційної діяльності неминуче домінуватимуть швидше корисність і утилітарність, ніж самореалізація особистості. Стимулювання інноваційної активності тільки у напрямі поліпшення матеріального положення індивіда не веде до формування його як особи, перетворює його на функцію від інструментального підходу до молоді, яка використовується як матеріал для досягнення чисто економічних цілей. Це, у свою чергу, породжує “монетизацію” і прагматизацію свідомості, не дозволяючи ні молоді, ні суспільству піднятися на шуканий рівень осмислення її креативної ролі в досягненні стратегічних цілей. Не виключено, втім, що такого роду інновації здібні давати певний позитивний результат, але тільки в короткостроковій перспективі і в локальному масштабі, що не відповідає поставленим цілям прориву в майбутнє. Необхідно розглядати інноваційну участь молоді в ширшому контексті і в сенсі соціальної творчості, направленої на вирішення не короткострокових, нехай навіть і актуальних проблем, а на трансформацію суспільства в цілому як інноваційної системи. Не існує якоїсь особливої інноваційної сфери в суспільстві і якомусь інноваційному секторі, в протилежність якимсь, нібито вічно консервативним інститутам і секторам. Інновації можливі скрізь і мають бути скрізь, тут і зараз. Все, що ми бачимо навколо нас, можна покращити, зробити досконало.

В період краху “великих” ідей і розпаду цінностей вищого порядку спостерігається повернення молоді до світу буденних істин. Навіть його смисложиттєві цінності частіше концентруються на повсякденних проблемах – досягненні матеріального благополуччя, побутового комфорту, збереження здоров'я і сім'ї, яка також піддається розпаду. Але прагнення до задоволення постійно зростаючих потреб, так само як і боротьба за елементарне виживання, штовхають на будь-які хитрощі, при цьому послаблюючи етичну складову інноваційного потенціалу. Сьогодні, наприклад, очевидно, що ціннісно-нормативні зразки, які склалися в свідомості молоді, частенько вельми далекі від тих, що здатні послужити просуванню до нового цивілізаційного шаблону. Проведені дослідження наочно показують архаїзацію мотиваційної сфери свідомості молоді, її потреб, інтересів, і особливо цінностей (див. рис. 1).

У даній системі соціальних координат молодь всього лише відтворює соціальну реальність, що склалася, і відповідну їй соціокультурну матрицю. При тому, що потрібний інноваційний потенціал молоді для здійснення соціокультурного оновлення країни. Природно, що реалізація молодіжного підприємництва іманентно пов'язана з ризиком. А молодь як носій інноваційної функції, сама є суб'єктом інноваційного ризику. Ризик при виборі мети, засобів, способів реалізації нововведення, унаслідок якого може виникнути ситуація невизначеності або навіть дисконтинуальності соціального процесу, вимагає особливої уваги і відповідальності. Інноваційним молодіжне новаторство стає, не коли заперечуються інноваційні цілі, а коли модернізуються способи їх досягнення. У цьому сенсі інноваційний ризик стає джерелом розвитку як молоді, так і суспільства. Подвійна природа ризику вимагає як заповзятливості, так і певного рівня знань і розуміння тенденцій розвитку суспільства.

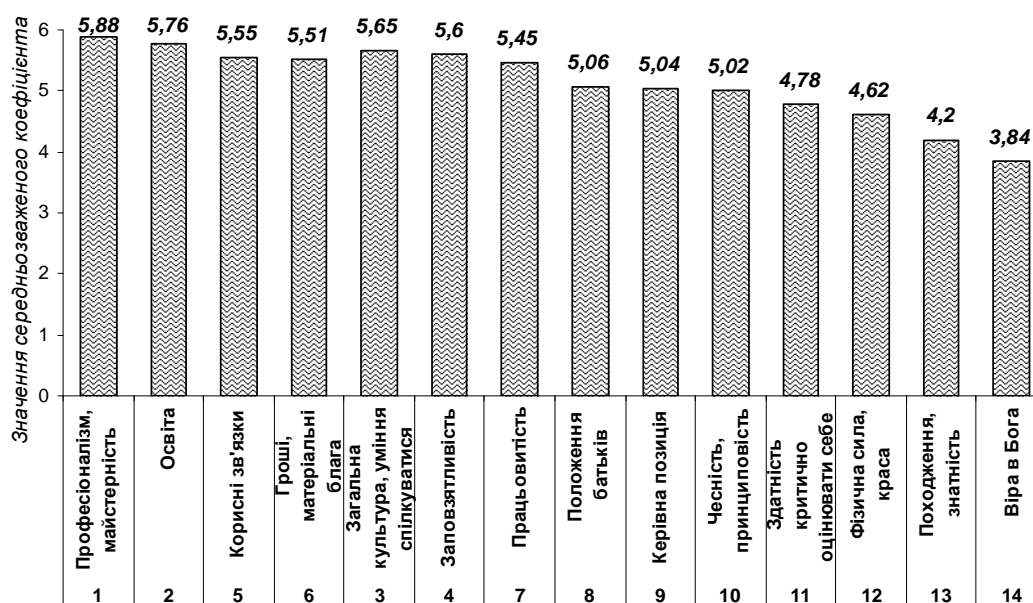

Рис. 1. Структура цінностей особового самовизначення молоді

Проведене соціологічне дослідження підприємливості демонструє інноваційні якості особи, такі як енергійність, винахідливість, але не говорить про наявність соціальної відповідальності і раціональності в ухваленні рішень (табл. 1) [4, с. 149].

Таблиця 1

Зв'язок інноваційних якостей особи молодшої людини з його життєвими орієнтаціями

Інноваційні якості особи		
Підприємливість як цінність K^*	Підприємливість як статусна характеристика K^*	Заповзятливість як форма особистісного самовизначення, %
5,59	5,02	29,3
5,84	5,63	43,7

Примітка. * K – середньозважений коефіцієнт за семибальною шкалою.

Як видно з таблиці, різні форми підприємливості в значно більшій мірі властиві молодим людям, орієнтованим на ризик, ніж прихильникам надійності і стійкості. Проте не всі вони, і не в однаковій мірі, можуть вважатися за заповзятливих. Значна частка молодих людей, як не дивно, не відзначає в собі цих якостей. Разом з тим, багато молодих людей, не орієнтованих на ризик, а вважають за краще надійність і розміреність в житті, в тому або іншому ступені володіють цією якістю. Інакше кажучи, інноваційний потенціал частіше виявляється у формі ризику, але може реалізуватися і без нього.

Перешкодою для формування молодіжного підприємництва є інфантілізм визначеної частки молоді, порівняно невелика ділова активність, низька якість та спрямованість освіти, відсутність спеціальних мір та цільових програм для молоді на державному рівні, відсутність необхідних фінансових коштів. Вирішення проблем, пов'язаних з розвитком молодіжного підприємництва необхідно проводити за двома напрямками: підвищення економічних умов для підприємництва та розробку мір зі сприяння самозайнятості молоді. Сучасна українська молодь має набагато більше можливостей для реалізації ніж їхні батьки за часів радянської влади. Насамперед це стосується реалізації підприємницьких здібностей молодих людей. Проте, на жаль, досить невелика кількість молоді може розпочати здійснення своєї підприємницької діяльності. За статистичними підрахунками не більше 8–10 % молодих людей є підприємцями. При цьому, як стверджують соціологи, серед молоді постійно зростає коефіцієнт соціальної напруженості. У чому ж полягає причина?

Серед факторів, які утруднюють розвиток молодіжного підприємництва в регіональних інноваційних системах доцільно назвати такі: відсутність відповідної законодавчої бази, що тягне за собою незахищеність молодих підприємців; низький рівень економічних і правових знань як серед молоді, так і серед чиновників; адміністративні бар'єри; відсутність довіри серед молоді до державної політики у сфері підприємництва; корупція; відсутність відповідних пільг для початківців-молодих підприємців, у т.ч. і податкових.

За правильної державної політики розвиток молодіжного підприємництва в регіональних інноваційних системах сприятиме зменшенню безробіття серед молоді, а відповідно і соціальної напруженості.

З огляду на наведене найбільш доцільно здійснити такі заходи на державному рівні для розвитку молодіжного підприємництва в регіональних інноваційних системах: законодавче забезпечення регулювання молодіжного ринку праці; розробка і прийняття законів, спрямованих на розвиток молодіжного підприємництва, а

також його методико-інформаційне забезпечення; сприяння розвитку інфраструктури молодіжного підприємництва; надання податкових пільг; організація сприятливої фінансово-кредитної підтримки; освітньо-кадрове забезпечення; створення програм підтримки молодіжного підприємництва за участі держави, українських та іноземних громадських організацій.

Широкий досвід організації самозайнятості молоді мають економічно розвинені країни. У ряді східно-європейських країн укладається письмовий договір між державною структурою та, наприклад, управлінням по праці про надання дотацій випусникам навчальних закладів, що мають не тільки схильність до підприємництва, а також спеціальну теоретичну та практичну допомогу. У західних країнах таку допомогу надають без даного обмеження, крім того провадяться консультативні, інформаційні та інші послуги.

Сучасна світова криза має не економічну і не фінансову природу – це криза втрати інноваційного потенціалу, це відсутність нових форм взаємовідношення народів, це відсутність нової ідеології замість “утомленого” комунізму і демократії, це відсутність нової фінансової системи, відсутність нових виробництв, Інновацій в системі розподілу тощо. Саме тому тільки інновації можуть допомогти нам подолати кризи різного роду в економіці і культурі, способі життя і в самих собі. Ми повинні підтримувати ці імпульси до оновлення, і з цієї точки зору повинні витікати наші завдання, а саме:

- пошук однодумців, об'єднання їх, забезпечення майданчиків для комунікацій;
- викриття симуляції, лжеінновацій (лжеінновація міняє всього лише обгортку, називає старе новим словом або просто довільно прикріплює до старого ярлик “нового” або “покрашуваного”, саме так відбувається з великою кількістю товарів масового споживання на світових ринках);
- боротьба з мракобіссям і його різними формами, перш за все з тим, що виряджається в тогу науки (наприклад, з екологічним алармізмом, що доводить, що людству не вистачить ресурсів, а значить, пора скорочувати населення, рятувати “золотий мільярд” і т.д.);
- боротьба з колишнім “негативним” модернізмом і його методами, з тими, хто знищує і критикує старі форми, замість того, щоб пропонувати нові;
- популяризація справжніх інновацій, як технологічних, так і економічних і, звичайно, гуманітарних і соціальних [4, с. 170].

На сьогодні в Україні у рамках діяльності по реалізації активної політики розвитку молодіжного підприємництва в регіональних інноваційних системах усе більш важливого значення набуває діяльність служби зайнятості, до функцій якої належать розробка та втілення програм сприяння розвитку самостійної зайнятості, навчання підприємницьким навичкам і створенню малого бізнесу.

Висновки. Враховуючи тенденції соціально-економічного і суспільно-політичного розвитку України в середньостроковій перспективі, державна молодіжна політика в напрямку розвитку молодіжного інноваційного підприємництва повинна реалізувати три пріоритети:

- інформування молоді про потенційні можливості розвитку в країні і її залучення до соціальної практики;
- розвиток інноваційної активності молоді;
- інтеграція молодих людей, що опинилися у важкій життєвій ситуації, в життя суспільства.

Молодіжна політика покликана об'єднати державні і недержавні ресурси, адресно направити їх відповідно до вказаних пріоритетів і забезпечити:

- системне, повноцінне інформування всіх молодих людей про можливості їх розвитку в Україні і в світовій спільноті, що базується на інтерактивних підходах і новітніх комунікаційних технологіях, просування культури застосування створених в країні можливостей особового і суспільного розвитку і залучення молоді в багатообразну соціальну практику. Така система інформування і залучення молодої людини, не тільки дозволить повніше реалізувати свій потенціал, але і укріпить його упевненість в своїх силах і своєму майбутньому;

- виявлення, просування, підтримку активності молодих підприємців в соціально-економічній, суспільно-політичній і творчій сферах. Це сприятиме формуванню інноваційного клімату, необхідного для розвитку конкурентоспроможності, дасть можливість молодим людям проявити себе, реалізувати свій потенціал і отримати заслужене визнання в Україні;

- залучення до повноцінного життя молодих людей, які випробовують проблеми в процесі інтеграції в соціум. До них, перш за все, відносяться інваліди, випускники сирітських і коректувальних установ, освітніх установ закритого типу, жертви насильства, військових дій, катастроф, переселенці і мігранти, особи, що звільнилися з місць позбавлення волі, молоді люди і сім'ї, що опинилися в соціально-небезпечному положенні, безробітні, ВІЧ-інфіковані і наркозалежні молоді люди. Це мінімізує витрати, які понесуть суспільство і молода людина в процесі подолання важкої життєвої ситуації, запобіжить об'єднанню молодих людей за ознакою неуспішності, скоротить базу для розвитку різних фобій в суспільній свідомості. Ця робота сприятиме зниженню навантаження на соціальну сферу, пов'язаного з фінансовою підтримкою цих категорій жителів країни.

Така система пріоритетів максимально збільшить внесок молоді в успіх і конкурентоспроможність країни і в той же час компенсує і мінімізує наслідки помилок, об'єктивно властивих молодим людям. Названі пріоритети не охоплюють всього об'єму проблем, що стоять перед молоддю і суспільством в найближчих десятиліттях. Вони визначають напрями і сфери першочергового інвестування державних і суспільних ресурсів в рамках державної молодіжної політики, формують систему ресурсів підтримки російської молоді, сприяють розвитку тих якостей молодих людей, які будуть затребувані в XXI ст.

Література

1. Полюга Ю. О. Формування інноваційного потенціалу молоді як важлива складова молодіжного підприємництва [Електронний ресурс] / Ю. О. Полюга. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/soc_gum/sre/2011_1/171.pdf
2. Левченко А. О. Молодіжне підприємництво – перспективний шанс для молодих спеціалістів [Електронний ресурс] / А. О. Левченко, А. В. Янішевська. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/natural/npkntu_e/2009_15/stat_09/08.pdf
3. Бенніс У. Становление лидера / У. Бенніс ; пер. В. И. Супруна. – Н. : Тренды, 2007.
4. Инновации и современность / под ред. В. И. Супруна. – Н. : Тренды, 2010.

УДК 338

Л. П. ШВЕЦЬ, О. М. ЗАКОРДОНЕЦЬ
Хмельницький національний університет

СОЦІАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ЯК ОСНОВА ЕФЕКТИВНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОЕКТУ

Розглянуто, яким чином соціальна активність населення впливає на реалізацію проекту. Проводиться аналіз економічної активності населення України, зокрема, рівень зайнятості та безробіття. Визначення в якому регіоні присутня найбільша кількість активного населення та як це може позначитися на реалізації проекту.

This article describes how population affects social activity for the project. The analysis of the economic activity of citizens of Ukraine, including employment and unemployment. Determination of the region in which present the greatest number of active population and how this may affect the project.

Постановка проблеми. У сучасному середовищі здійснити реалізацію проекту, досягти сталого економічного та фінансового становища є досить складне завдання, адже розвиток проекту безпосередньо залежить від його розташування, в якому вагому роль відіграє суспільство та населення загалом, яке може як покращити, так і погіршити умови реалізації проекту. Однією з умов досягнення успіху є завоювання прихильності, підтримки активного населення для організації, реалізації та обслуговування проекту, що є вагомою проблемою для його керівництва.

Основною метою статті є дослідження та аналіз соціальної ситуації, рівень зайнятості, активність населення України та її регіонів як факторів, які впливають на реалізацію проекту в тому чи іншому регіоні.

Аналіз досліджень і публікацій. Дослідженням цієї теми займалися такі науковці як Бражко О.В., Верба В.А., Загородніх О.А., Майсіора О.М. та ін.

Виклад основного матеріалу. Соціальний аналіз проекту є обов'язковою частиною роботи аналітиків по підготовці та реалізації проекту. Зазвичай, аналіз соціального середовища включає в себе з безпосередній розгляд населення, що проживає в районі проекту.

Особливої уваги заслуговує етнодемографічна характеристика при реалізації проектів, що передбачають переселення людей. В разі примусового переселення виникають серйозні соціальні проблеми: відчуження, втрата соціальних зв'язків, почуття безпорадності, що значною мірою знижує потенціал цієї частини населення [4].

Надзвичайно важливим аспектом вивчення регіону є характеристика демографічних процесів, які належать до числа найбільш стійких, оскільки формуються десятиліттями під впливом безлічі різноманітних факторів. Для реалізації проекту значну роль відіграє кількість населення загалом – станом на 1 жовтня 2010 р. кількість населення в Україні становить 45822214 осіб, з яких міського – 31444122, сільського – 14378092 [5]. Найбільш густо заселеними є Донецька та Дніпропетровська області, тому можна зробити висновок, що в цих регіонах, особливо в містах, існує досить багато робочої сили для створення та реалізації проекту, особливо міського. Так, як, для зменшення ризику реалізації проекту, необхідно залучати місцеве населення, то керівництву безпосередньо потрібно звернути на це увагу, адже населення як може допомогти, так і зашкодити реалізації, і тому необхідно залучати місцевих жителів: ознайомити людей з вигодами, які принесе проект, створити нові робочі місця тощо.

В Україні спостерігається така тенденція, щодо демографічної ситуації: протягом третього кварталу 2010 р. народжуваність в Україні, порівняно з першими двома кварталами року, зросла у всіх регіонах, окрім Харківської та Дніпропетровської обл. Зокрема, на 15 % – в Одеській та Чернівецькій областях, на 17 % – у Донецькій обл., на 23 % – у Полтавській області, що також є вагомим при реалізації проекту, особливо довгострокового, адже це означає, що в даних регіонах існує потенціал до відтворення робочої сили [3].

Все населення країни науковці та практики поділяють (за методикою Міжнародної організації праці) на [5]:
– економічно активне населення. За даними Держкомстату кількість економічно активного населення становила у січні–червні 2010 р. – 22082,7, з яких зайнятих – 20213,6, безробітних – 1869,1 тис. осіб. З цього випливає, що в Україні існує досить багато людей, які потребують і шукають роботу, а розробка та реалізація проекту може покращити дану ситуацію й забезпечити успіх як для майбутніх споживачів продукції чи послуг проекту, так і інших людей на яких проект здійснює вплив.